

FULL INFORMATIU

PARRÒQUIA PARRÒQUIA DELS SANTS JUST i PASTOR

Sant Just Desvern, 14 de Setembre de 2014 . N° 32

10 ANYS D'ESGLÉSIA DIOCESANA

El passat dia 12 es complia el 10è aniversari de la creació de la nostra Església diocesana de St. Feliu de Llobregat i el nostre bisbe Agustí ens va convocar, a tots els que poguéssim de la comunitat diocesana, a participar d'una celebració eucarística d'acció de gràcies a la catedral.

Davant d'aquest aniversari he fet les pensades següents i de les que us faig partícips.

És cert que l'escissió de l'Església barcelonina i formació de les diòcesis de St. Feliu i de Terrassa es va fer d'una manera precipitada, reservada i, dubtosament transparent en la seva intenció d'origen.

La realitat és que ara ja som Església particular i tenim el nostre bisbe propi com a pastor responsable dels cristians catòlics que residim en el territori establert com a marc d'acció de tota la pastoral que s'hi organitzi en la vida de les diferents comunitats parroquials, centres de culte i d'altres.

El fet d'escindir-nos de Barcelona, ha fet perdre, penso, la riquesa de molts grups organitzats, de projectes, institucions organitzadores, companys preveres animadors d'accions pastorals... Però tot això, no ens ha fet perdre la veritable i única comunió en la fe amb tots ells que permet (si es vol) continuar perquè som la mateixa Església universal, encara que concretada territorialment diferent.

Amb això últim vull dir, que els qui més hem notat la divisió, hem estat els preveres que estem al servei de les comunitats parroquials perquè depenem d'un bisbe diferent i, com a col·laboradors seus que som, seguim les seves indicacions i els projectes pastorals que amb ell anem configurant; però amb més limitació de companys del que Barcelona suposava.

Amb tot, hem aconseguit més proximitat personal amb el bisbe i, per tant, més coneixement mutu i anar seguint ben a prop el camí concret que anem fent com Església.

Les comunitats també ens coneixem més i és més fàcil trobar-nos i compartir punts de vista i tirar endavant projectes amb més coneixement i proximitat personal entre tots els que els puguem dur a terme.

El bisbe igualment és més proper a les comunitats i li permet conèixer més la realitat de la diòcesi. Com Església tenim molts valors positius pel fet de ser més petita territorialment i amb menys densitat d'habitants.

Per tot plegat ens cal donar gràcies a Déu i aprofitar la nova situació de que disposem i, a la vegada, aprofundir el sentit de comunitat que agermana per a una acció pastoral oberta a tothom i no reduïda a accions litúrgiques, a pura administració de documents, centre de culte sense vida o grups tancats. I, sí, de persones que treballen perquè l'evangeli arribi al coneixement de més gent amb el testimoniatge més cristià per part de tots els que som de l'Església de Jesucrist a Sant Feliu de Llobregat.

Mn. Joaquim Rius

COMENTARIO AL EVANGELIO DE HOY: Jn 3,13-17

La fiesta que hoy celebramos los cristianos es incomprensible y hasta disparatada para quien desconoce el significado de la fe cristiana en el Crucificado. ¿Qué sentido puede tener celebrar una fiesta que se llama “Exaltación de la Cruz” en una sociedad que busca apasionadamente el “confort” la comodidad y el máximo bienestar?

Más de uno se preguntará cómo es posible seguir todavía hoy exaltando la cruz. ¿No ha quedado ya superada para siempre esa manera morbosa de vivir exaltando el dolor y buscando el sufrimiento? ¿Hemos de seguir alimentando un cristianismo centrado en la agonía del Calvario y las llagas del Crucificado?

Son sin duda preguntas muy razonables que necesitan una respuesta clarificadora. Cuando los cristianos miramos al crucificado no ensalzamos el dolor, la tortura y la muerte, sino el amor, la cercanía y la solidaridad de Dios que ha querido compartir nuestra vida y nuestra muerte hasta el extremo.

No es el sufrimiento el que salva sino el amor de Dios que se solidariza con la historia dolorosa del ser humano. No es la sangre la que, en realidad, limpia nuestro pecado sino el amor insondable de Dios que nos acoge como hijos. La crucifixión es el acontecimiento en el que mejor se nos revela su amor.

Descubrir la grandeza de la Cruz no es atribuir no sé qué misterioso poder o virtud al dolor, sino confesar la fuerza salvadora del amor de Dios cuando, encarnado en Jesús, sale a reconciliar el mundo consigo.

En esos brazos extendidos que ya no pueden abrazar a los niños y en esas manos que ya no pueden acariciar a los leprosos ni bendecir a los enfermos, los cristianos “contemplamos” a Dios con sus brazos abiertos para acoger, abrazar y sostener nuestras pobres vidas, rotas por tantos sufrimientos.

En ese rostro apagado por la muerte, en esos ojos que ya no pueden mirar con ternura a las prostitutas, en esa boca que ya no puede gritar su indignación por las víctimas de tantos abusos e injusticias, en esos labios que no pueden pronunciar su perdón a los pecadores, Dios nos está revelando como en ningún otro gesto su amor insondable a la Humanidad.

Por eso, ser fiel al Crucificado no es buscar cruces y sufrimientos, sino vivir como él en una actitud de entrega y solidaridad aceptando si es necesario la crucifixión y los males que nos pueden llegar como consecuencia. Esta fidelidad al Crucificado no es dolorista sino esperanzada. A una vida “crucificada”, vivida con el mismo espíritu de amor con que vivió Jesús, solo le espera resurrección.

José-Antonio Pagola

INTENCIÓN DE MISSA:

DISSABTE:13	20h	
DIUMENGE:14	11h 13h..	Jordi Toran ; Jordi Toran Ferragut. Pedro Úbeda ; Difunts família Junquera-Ezquerra.
DILLUNS :15	20h.	Romà Marquez.
DIMARTS:16	20h	
DIMECRES :17	20h.	
DIJOURS dia :18	20h	Maria-Teresa Company Boltañá.
DIVENDRES :19	20h	Fernando Rodríguez Rico (8è aniv) ; Yolanda Rico.
DISSABTE :20	20h	
DIUMENGE: 21	11h 13h.	

BAPTISMES:

Aquest dissabte han estat batejades les germanes: Carla i Sofia Bravo Gómez. En donem gràcies a Déu.

CONDOLENÇA:

La donem als familiars de Carmen Pacheco Ramírez; d' Andrea Martín Luengo Molero i d' Eusebi López Martín. I desitgem que els difunts gaudeixin de la Vida per sempre a la casa del Pare.

10è ANIVERSARI